

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ringspligt, men maa gøre Brug af deres Tilbageholdelsesret, Forbeholdsret, hvad man vil kalde det.

Det ærede Medlem Hr. Løje nævnte dernæst, at han kunde ønske, at man skulde fradrage i Grundværdierne for de Arealer, som var benyttet til Frø, Hør, Sukkerroer, Fremavl af Saasød o. lign. Det er drøftet meget indgaaende med Landbrugsorganisationerne, men man er efterhaanden blevet enig om, at det vilde være alt for vanskeligt at administrere forsvarligt, der vilde blive alt for stor Misforståelse med Afgørelserne, og derfor gik man bort fra det. Saa maa de, der har store Arealer til den Slags Ting, gøre Brug af deres Forbeholdsret.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at han var noget bange for, at der vilde komme for lidt Korn frem i den frie Handel til de Priser, der her er Tale om, og han vilde anbefale, at man i den frie Handel gav helt frie Priser. Det synes jeg ikke, man kan gaa med til. Vi maa fastholde, at der ogsaa for fri Handel gælder bestemte Priser, og med de Priser, her er fastlagt, er det saa god en Forretning at sælge Korn, saa jeg tror, at mange Landmænd, ikke mindst de store Landmænd, vil sige som saa: Det er en sikker og god Fortjeneste; at beholde de store Besætninger fuldt ud, det er alligevel saa usikkert, at det vil være meget klogt at komme frem med Kornet paa Markedet til de Priser. Det er naturligvis ogsaa en af Grundene til, at jeg har ment, at man maatte gaa op til de Priser. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at de ligger i Overkanten baade af Produktionsprisen og af den øjeblikkelige Udnyttelsespris, men det er netop gjort, fordi der er saa mange, der nødvendigvis skal have Korn her i Landet. Saa man maa absolut haabe, at der kommer Korn frem, saa disse Folk ogsaa kan blive tilfredsstillt, selv om det sker ved Omsætning i den frie Handel.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om ikke Kornnævnets Medlemsantal kunde begrænses, eller i hvert Fald Landmændene kunde blive stærkere repræsenteret. Det tror jeg ikke, man skal røre ved. Nu har vi engang faaet Kornnævnet, og det er altid en Fordel, at alle Synspunkter er repræsenteret. Derved faar man Kritikken frem i rette Tid, man faar ogsaa Spørgsmaalene belyst fra alle Sider, hvilket altid er en Fordel. Jeg vil derfor henstille, at vi beholder det, vi har. Jeg tror, det er det rigtigste.

Endelig spurgte det ærede Medlem, om det ikke var rimeligt, at vi fik Svineordningen ophævet nu. Jo, det vil jeg egentlig ogsaa anse for et Gode, for vi har alt for mange Svin, og vi burde komme af med dem hurtigst muligt. Jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt, hvis man i de forskellige Hjem i denne Tid, hvor der er for meget Flæsk, sørgede for at faa Saltkarrene fyldt, naar det kan lade sig gøre, for at imødegaa den større Knaphed, der sikkert vil komme hen paa Vinteren, naar man faar Besætningerne reduceret paa Grund af den store Kornmangel. Men saa længe Slakterierne har vanskeligt ved at komme af med de Svin, som kommer ind ved Svinereguleringen, er det farligt at ophæve den, saa der kan komme flere Svin ind og de maaske slet ikke kan have dem paa Lager. Men fra min Side skal der ikke blive gjort Indvending mod, at man ophæver disse Bestemmelser nu, dersom Slakterierne kan klare Oplagringen.

Det ærede Medlem Hr. Grønning udtalte, at der burde levnes noget mere Korn til dem, der benyttede deres Forbeholdsret, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Nørskov var inde paa det samme. Det vil jeg ogsaa advare imod. Jeg tror, der er tildelt saa rigeligt, som man kan forsvare det. Det kan ikke nytte noget, at der ikke bliver en Præmie for dem, som gaar ind i Afleveringspligten, det maa der være, ellers gaar det galt; saa faar vi alt, alt for lidt ind. Derfor vil jeg være overordentlig betænkelig ved at gaa højere op med det Kvantum, de, der søger Dispensation, kan beholde. Der er over for mig endogsaa sagt det modsatte, at vi har sat det for højt, og det vil jeg egentlig mene er mere rimeligt.

Til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Udtalelse om, at han er bange for, at Ligningen ikke vil give Korn nok, vil jeg sige, at jeg vilde selvfølgelig have sat Pris paa, om man kunde opnaa en Ligning, der gav noget mere, for saa havde vi betydelig større Sikkerhed for, at der kom saa meget Korn ind, at man kunde opfylde de Forpligtelser, som man maa have; men det ærede Medlem ved meget vel, at det har været overordentlig vanskeligt at komme saa højt op, idet man jo netop har villet holde det nede, for at saa mange som muligt kan opfylde deres Afleveringspligt.

Det ærede Medlem nævnte dernæst, at han kunde ønske, at Prisen var blevet noget lavere. Ja, i et Spørgsmaal som dette er der saa mange forskellige Interesser; man kan sige, at alle har Interesse i dette Spørgsmaal, men mod-